

Studiekredsmateriale til 2. halvår 2018 i Horsensgruppen

Studiekreds d. 14.8.18

Fremelsk menneskelige egenskaber.

Hvis I lever jeres liv i dualisme, hvornår vil I så nå tilstanden af kvalificeret ikke-dualisme? Når I ikke har nået kvalificeret ikke-dualisme, hvordan vil I da nå tilstanden af ikke-dualisme? I er alle sammen elever i livets skole. Antag nu, I kommer i første klasse i år, vil I da være glade for at forblive i første klasse for altid? Nej. Næste år skal I gå i anden klasse, derpå i tredje klasse og så videre. På denne måde vil I hvert år skulle op i en højere klasse. Det er det korrekte system og den sande fremgang. Det gælder også åndeligheden. Nu er I på dualismens niveau, hvor I siger, jeg er forskellig fra dig. Fra denne tilstand af dualisme bør I nå tilstanden af kvalificeret ikke-dualisme, hvor I erkender, at selvom kroppe er forskellige, er alle et aspekt af Gud. Når I gør jer fri af tilknytningen til kroppen, vil I blive ét med Gud. Det er ikke-dualisme. Kroppe er som elektriske pærer. Men alle pærene lyser i kraft af den samme strøm. Denne strøm er princippet Atma. I bør realisere dette princip om enheden. Det er ikke-dualisme. I bør ikke spilde hele jeres liv ved at blive ved med at være i tilstanden dualisme.

Tilegn jer graden kærlighed

I kan have ønsker, men dette bør være med visse begrænsninger. Hvad er meningen med jeres ønsker? De er der for, at I kan udføre jeres pligter. Hvis I er familiefar, bør I opfylde jeres forpligtelser overfor familien. Hvis I er studerende, er jeres forpligtelse at gå i skole, være til stede i klassen, lytte til lærerne og passe jeres studier godt. Når I følger denne korrekte fremgangsmåde, vil I få gode karakterer og blive rykket op i en højere klasse. Tilsvarende bør I også følge en korrekt fremgangsmåde på den åndelige vej. *Adhyatma vidya vidyanam* (åndelig uddannelse er sand uddannelse). Forskellige typer af verdslig uddannelse er som små floder. Men til sidst flyder alle floder ud i havet og bliver ét med det. Havet er det endelige rejsemål for alle floder. *Nadinam sagaro gathi* (havet er alle floders mål). I har måske mestret musik, litteratur, maleri og kunst. Men det endelige mål for al jeres læren er at opnå Guds kærlighed, den guddommelige nådes hav.

I studerer mange fag som fysik, kemi, matematik, botanik, engelsk sprog osv. Fagene kan være forskellige, men det er den samme hjerne, der forstår dem. Når jeg spørger jer, hvad I studerer, og hvad jeres fag er, siger I FKM, fysik, kemi, matematik. I studerer forskellige fag for at få en grad som B.A. eller B.Sc. Tilsvarende kan I udøve en hvilken som helst åndelig praksis, men hvad I skal opnå i den sidste ende er graden kærlighed. Hengivenhedens ni veje er de hellige midler til at opnå fred. De er: at lytte

(sraavanam), lovsang (kirtanam), kontemplation på Gud (Visnusmaranam), att tjene Gud ved altid at gøre godt og være god (padasevanam), ærefrygt for Gud, tilbedelse, at stille sig til rådighed for Gud som hans tjener og redskab, venskab med Gud (sneham), overgivelse af selvet til Gud (atma-nivedanam). I kan følge en hvilken som helst af disse veje. Hvis det er muligt, kan I følge dem alle. Kun da vil I opnå fred. Fremelsk guddommelig kærlighed. Efterhånden som I fremelsker kærlighed, vil I blive fri af verdslig og fysisk uro. Verdslige følelser kommer og går ligesom forbigående skyer. Men den fred, der kommer indefra, er permanent. Faktisk er den permanente fred den virkelige fred. Fred, der kommer og går, er ikke virkelig. Prøv derfor at opnå den permanente fred. Sandheden er permanent. For at opnå Gud bliver nødt til at følge dette permanente princip sandhed. Hvis I følger det, der ikke er permanent, vil I ingen vegne komme. I bør sigte efter det, der er sandt og evigt. Kun da vil I opnå sand og evig guddommelighed.

Åndeligheden kender ingen frygt

Kære studerende!

Lad være med blot at tale om sandhed, retskaffenhed (dharma), fred, kærlighed og ikke-vold. I bør vække disse værdier i jeres hjerte. *Utthista, jagrata, prapya varannibodhata* (rejs jer, vågn op, gå til de ædle mennesker og lær af dem hemmeligheden om, hvordan man opnår guddommelighed). I bør vække værdierne sandhed, retskaffenhed og fred, som ligger slumrende i jeres hjerte. Hvorfor ligger de slumrende? De er slumrende, fordi I slet ikke gør brug af dem. Derimod sætter I gang i alle jeres verdslige følelser og tendenser. Eftersom I ikke tager disse værdier i brug, ligger de og slumrer. Tag dem i brug. Så vil alle jeres verdslige tendenser blive tæmmet, og værdierne vil blive vækket. En løve har ikke nogen frygt og vandrer majestætisk rundt uden at se sig tilbage. Det er derfor, den kaldes dyrenes konge. En åndelig gigant er frygtløs som en løve. En person med verdslige ønsker og begær er ligesom et får, der hele tiden er plaget af frygt. Som I ved, følger får hinanden blindt. Hvis ét får falder i et vandløb, vil resten følge efter. I bør være som en løve og ikke som et får. Giv ikke plads til frygt. Fremelsk mod og tapperhed uden at give plads til frygt. Frygtløshed er kendemærket på guddommelighed. I bør gøre en indsats for at hæve jer til det Guddommeliges plan. I behøver ikke frygte noget som helst. Frygt kommer kun, når der er en eller anden brist i jer.

Hvor der er retskaffenhed, dér er der høje moralske egenskaber.

Hvor der er høje moralske egenskaber, dér er der disciplin.

Hvor der er disciplin, dér er der fred.

Hvor der derimod er frygt og mangel på høje moralske egenskaber, dér er der uro. Høje moralske egenskaber er grundlaget for fred. I bør fremelske høje moralske egenskaber. Det er derfor Hanuman lovprises som én med fred, høje moralske egenskaber, tapperhed. Hvad er grundlaget for alle de høje moralske egenskaber, han besad? Her er et lille eksempel.

Der var engang, hvor mødrene til vismanden Agastya, til Hanuman og til Rama gav sig til at tale om sønners storhed. Først sagde moderen til Agastya: "Ved

I hvem min søn er? Han drak hele oceanet i én slurk. Sådan er hans storhed". Efter at have hørt dette svarede Hanumans mor: "Din søn har nok drukket hele oceanet, men min søn sprang over oceanet i ét spring og nåede over til Lanka." Da brød moder Kausalya in og sagde til Hanumans mor: "Din søn kunen kun springe over oceanet gennem kraften i min søns navn". Ud fra samtalen mellem disse tre mødre er det klart, at Gud er den største af alle. Vismanden Agastya kunne drikke hele oceanet på grund af kraften fra Gud. Tilsvarende er det kraften i Ramas navn, der satte Hanuman i stand til at springe over oceanet på grund af kraften fra Gud. Derfor skal I først og fremmest synge Guds navn. Der findes ikke noget mere kraftfuldt end det guddommelige navn.

Sai Baba afsluttede sin tale med lovsangen "Hari Hari Hari Hari Smarana Karo..."

Fra Sai Babas tale i Sai Kuwant Hall, Prasanthi Nilayam, 26 juli 1996. Kilde: Sanathana Sarathi, december 2012. Oversætter: hfk (Kilde: Sai Baba Taler 10)

Studiekreds d. 26.8.18

Fred er kun mulig gennem kærlighed

KÆRLIGHED GIVER GLANS TIL LIVET

***Det er kun i den højeste kærlighed, I opnår den højeste glæde.
Kærlighed udruster jer med de høje moralske egenskaber
Sandhed, selvopofrelse, fred og overbærenhed.
Uden kærlighed kan der ikke forekomme nogen velfærd.
Lyt til dette, O tapre sønner af Bharat!***

(Digt på telugu)

Studerende!

Der er ingen i denne verden, der ikke kender ordet kærlighed. Hele universet er indeholdt i kærligheden. Kun kærligheden kan måle sig med kærligheden. Der findes ikke noget sprog til at beskrive kærligheden. Hvordan man end måtte forsøge det, kan den ikke udtrykkes i ord. Kærligheden er hinsides sindet og talen ligesom den Guddommelige Bevidsthed. Vedaerne erklærer: *Yatho vaco nivarthanthe aprpya manasa saha* (Hvorfra ordet sammen med sindet springer tilbage i virkningsløshed uden at forstå den Guddommelige Bevidsthed). Vismanden Narada beskriver også kærligheden som

Anirvachaneeyam (det som ikke kan defineres med ord). Det er ikke let for en almindelig dødelig, der lever et verdsligt liv, at forstå og opnå dette transcendentale princip kærlighed, som er hinsides sindet og talen.

Kend kærligheden gennem kærlighed

Sand kærlighed kan kun gives til Gud. Den er ligesom sømandens kompas. Hvor man end anbringer kompasset, vil nålen altid pege mod Nord. Tilsvarende flyder princippet den sande og evige kærlighed altid mod Gud under alle omstændigheder. Ligesom olien får lampen til at lyse, giver kærligheden glans til livet. Folk i denne verden betragter verdslig kærlighed som sand kærlighed; det kan ikke kaldes kærlighed. I virkeligheden er jordisk kærlighed blot fysisk tilknytning; den er ikke forbundet med Selvet. Den kan kaldes en form for vildfarelse (moha).

Folk elsker den fysiske krop, position og magt. Men hvor længe varer disse ting? Eftersom alle disse ting er midlertidige og forgængelige, er kærligheden forbundet med dem også flygtig. Den kan faktisk ikke kaldes kærlighed. Men ulykkeligvis spilder mennesket sit liv med at anse den for at være sand kærlighed. Sand kærlighed er i høj grad hellig, uselvisk, uden ego og fuld af lyksalighed. Det er kun muligt at forstå en sådan guddommelig og ophøjet kærlighed gennem kærlighed. At genkalde sig, tænke på og fordybe sig i verdslige og fysiske forhold udgør ikke kærlighed. Alle disse verdslige relationer kommer og går.

Sand og evig kærlighed blomstrer i hjertet. Det er ikke noget, der kommer et eller andet sted fra; den er altgennemtrængende og allestedsnærværende. Hvordan kan det være, at mennesket ikke er i stand til at erkende dette bestandigt udvidende kærlighedens princip i sit hjerte? Menneskets hjerte i dag er blevet goldt, snavset og forurennet. Hvad er årsagen til det? Årsagen er, at han har fyldt sit hjerte med verdslige og materielle følelser. Derfor er der ikke mulighed for, at den sande og evige kærlighed kan finde plads i det. Først og fremmest bør han gøre sig fri af alt, hvad der er verdsligt og flygtigt. Kun da vil sand kærlighed blomstre i hans hjerte og blive udvidende. Dette er hvad mennesket bør vide i dag.

Menneskets kærlighed bliver ved med at ændre sig. I barndommen betragter han moderens skød som selve himlen. Efterhånden som han vokser op og tilegener sig verdslig uddannelse, glemmer han sin mors kærlighed. Han betragter uddannelse som det vigtigste og vier den al sin opmærksomhed. Efter at have mødt megen modgang og mange problemer fuldender han sin uddannelse og får et job. Når han bliver git

og familiefar, skifter han fokus fra uddannelsen til familielivet. Efter at have fået børn vender han sin opmærksomhed mod opnåelsen af velstand. Så bliver velstand hans eneste mål i livet. Når han møder mange vanskeligheder, tab og sorger under erhvervelsen af velstand, bliver han frastødt af livet og giver sig til at bønfalde Gud. På denne måde bliver hans fokus ved med at skifte fra den ene ting til den anden hele livet igennem. Hvordan kan en sådan flygtig kærlighed betegnes som sand kærlighed? Det er ikke den uendelige, evige og uforanderlige atmiske kærlighed.

Den guddommelige kærlighed er uforanderlig, hvorimod verdslig kærlighed ustandseligt forandrer sig og er fuld af vildfarelse. Så længe vildfarelsen varer ved, kan man aldrig erfare Gud. Det er kun, når I holder jeres hjerte urokkeligt og helligt, at I kan opnå den sande og evige kærlighed. *Yad drishyam thanasyam* (alt det, der ses, vil uundgåeligt forsvinde før eller senere). Alt, hvad der er synligt for det fysiske øje, vil uundgåeligt forsvinde før eller senere. Alt, hvad der forsvinder eller går til grunde, kan ikke kaldes sandhed. Sand kærlighed er den, der ikke forsvinder, den, der er til stede i den indre væren og renser de indre følelser.

Sand kærlighed giver kun, den modtager ikke. Finder I nogen overhovedet i denn verden, som altid giver? Selv en far er ikke rede til at give sin ejendom til sin egen søn. Når det er tilfældet, hvordan kan I da forvente, at folk skal dele med hinanden, hvad de har? Kun Gud har denne egenskab altid at give. En sådan ubetinget kærlighed er kun forbundet med det Guddommelige.

Faktisk vælder denne guddommelige kærlighed frem fra hvert eneste hjerte og omslutter hele væsenet fra top til tå. Mennesket kan opleve denne kærlighed i hver eneste celle og i hvert eneste atom i sin krop. Men eftersom menneskets hjerte er forurennet, finder han ulykkeligvis ikke denne kilde af kærlighed, der bryder frem fra det, han er hele tiden opslugt af jagten på fysiske og verdslige ønsker eller begær. Det er derfor nødvendigt for ham at gære sig fri af verdslige ønsker og begær. Selv verden vil ikke acceptere en person, der er blottet for kærlighed. Et hjerte blottet for kærlighed er ikke bedre end kroppen uden liv. Kærligheden er liv. Kærligheden er Gud. Først af alt bør hvert eneste menneske erkende dette princip kærlighed.

Åndelige fremgangsmåder renser hjertet

Hvad I end hører eller læser af åndelige belæring, så bør I optage dem i jeres hjerte. Engang kaldte en guru sine disciple til sig og sagde til dem: "Mine kære! Jeg gier jer alle sammen noget sødt. Sørg for, at det ikke går til spilde til myrer, fluer, moskitoer eller rotter." De fleste af hans disciple prøvede at opbevare det på mange forskellige måder, men kun én discipel spiste det, fordøjede det og blev styrket af det. Hvad er den indre betydning af dette? Det er ikke nok, hvis I opbevare de guddommelige belæring i bøger; I bør optage disse ophøjede belæring i jeres hjerte, fordøje dem og erfare dem. Kun da kan I opnå styrke og glæde. I bør gemme alle de hellige belæring, I hører, læser og forstår, i jeres hjerte. Alt, hvad I har gemt i jeres hjerte, bør I føre ud i praksis i jeres liv. Kun da vil I opnå fuldbyrkelse. Blot at spise er ikke nok; I bør fordøje det, I spiser. Tilsvarende er det ikke nok blot at høre og læse; I bør omsætte det i praksis og erfare det i jeres daglige liv.

Gopikaer bad uophørligt til Krishna på denne måde:

*O Krishna, spil på din søde fløjte,
Og så kærlighedens frø i de kærlighedsløse hjerters ørken.
Lad kærlighedens regn falde på jorden,
Og få kærlighedens floder til at flyde.
(digt på telugu)*

På grund af kærlighedens fravære er menneskets hjerte blevet goldt som ufrugtbar jord.

*Regnvand bliver opsuget i sand,
men det bliver forfriskende, når det falder på ler. Hvis det imidlertid
falder i en østers,
bliver det en perle og skinner strålende.
Tilsvarende lyser hengivenheden i en person
afhængigt af hans fortjenstfuldhed
(digt på telugu)*

Hvad enten det er den verdslige, en videnskabelige eller den åndelige vej, opnår I kun det ønskede resultat, når jeres hjerte er rent. Alle åndelige fremgangsmåder sigter på at rense hjertet. Enhver skal sætte sig for at realisere dette hellige princip kærlighed. Kærligheden har ikke noget med naturen at gøre; den er hinsides naturen. Kærligheden er ikke indeholdt i naturen; naturen er selv indeholdt i kærligheden. Tilsvarende er det ikke kærligheden, der er indeholdt i universet; det er universet, der er indeholdt i kærligheden. Når jeg

holder dette lommeværkløde i min hænd, hvad betyder det så? Det betyder, at min hænd er større end lommeværklødet. Men hvis I siger kærligheden er indeholdt i dette univers, ville det betyde, at universer er større end kærligheden. Men i virkeligheden forholder det sig ikke sådan. Virkeligheden er, at kærligheden er større end universet. Kærligheden er ikke underordnet denne synlige verden; denne verden er selv under kærlighedens kontrol. Skabelse, opretholdelse og opløsning, tid, årsag og virkning er alle indeholdt i kærligheden. Bortset fra kærligheden er alt andet i denne verden fysisk og flygtigt. Hvor længe vil denne krop vare ved? Den er tidsbegrænset. Kærlighed, der har med denne flygtige krop at gøre, er også forbigående og forgængelig. Kun princippet om Atma, Gud eller det åndelige hjerte er sandt og evigt. Det er menneskets fremmeste pligt at erkende dette sande og evige princip kærligheden.

(Kilde: Sai Baba Taler 10)

Studiekreds d. 11.9.18

Gayatri-mantraet – en universel bøn – mening og betydning

- Kilde: <http://www.sathyasai.org/gayatri>

Nogle af citaterne findes også på: <http://gayatri.sathyasai.org/> - hvor man også kan høre Sathya Sai Baba synge Gayatri-mantraet i ca. 35 minutter.

Et mantra er ikke kun en samling ord. Det er en ordnet sammensætning af ord, indholdsmættet med enorm betydning. Det har sit udspring fra menneskets indre styrke. Fyldt med en sådan kraft, fremkalder mantraet, den guddommelige kraft i mennesket - når det er udtalt korrekt. De vibrationer, der skabes ved udtalelsen af mantraet, bliver ét med den universelle bevidsthed - idet de forenes med den oprindelige kosmiske lyd i universet.

Det er disse kosmiske vibrationer, som antog Vedaens form.

"Sathya Sai Speaks", bind 17, kap. 25: 1. oktober, 1984

Om Bhur Bhuvah Swah

Tat-savitur Vareṇyam

Bhargo Devasya Dhīmahī

Dhīyo Yonah Prachodayāt

Almen betydning: Vi mediterer på den højst tilbedte, den øverste Herre, Skaberen, hvis stråleglans (guddommelige lys) oplyser alle verdener (fysiske, mentale og spirituelle). Må dette guddommelige lys oplyse vores intellekt.

Ordenes almene betydning: **Om**: den oprindelige lyd; **Bhur**: den fysiske

krop/fysiske verden; **Bhuvah:** livskraften/den mentale verden; **Suvah:** sjælen/den spirituelle verden; **Tat:** Det (Gud); **Savitur:** Solen, Skaberen (kilden til alt liv); **Vareñyam:** tilbeder; **Bhargo:** stråleglans (Guddommeligt lys); **Devasya:** allerhøjeste Herre; **Dhīmahī:** mediterer; **Dhīyo:** intellektet; **Yo:** må dette lys; **Nah:** vores; **Prachodayāt:** oplyse/inspirere.

Hvad er Gayatri-mantraet?

Gayatri er en universel bøn, som er gemt i Vedaerne. Den henvender sig til det Iboende og det hinsidige (transcendente) Guddommelige, som er blevet givet navnet "Savita", der betyder "det, hvorfra alt dette er født". Gayatri må betragtes som indeholdende tre delelementer – (i) Tilbedelse (ii) Meditation (iii) Bøn. Først lovpriser det Guddommelige, derefter mediteres der i ærbødighed på Det og til sidst rettes der en indtrængende bøn til det Guddommelige om at vække og styrke intellektet - menneskets skelneevne.

Gayatri betragtes som essensen af Vedaerne. Veda betyder viden, og denne bøn nærer og skærper kendskabet til den imødekommende, søgende evne til at overgive sig til viden. I virkeligheden ligger de fire centrale erklæringer i de fire Vedaer gemt i dette Gayatri-mantra.

"Sathya Sai Speaks", bind 13, kap. 34: 20. juni, 1977

Gayatri-mantraet er en hellig sang (messe), der tilkendegiver enheden, der ligger til grund for mangfoldigheden i skabelsen. Det er gennem erkendelsen af denne enhed, vi kan forstå mangfoldigheden. Ler er og bliver ler, skønt man kan fremstille krukker i forskellige former og størrelser af det. Guld er en, selv om guldsmykker kan være mangeartede. Atma er en, selv om de legemliggjorte former, som den har bolig i, kan være mange. Uanset farven på koen, er mælken altid hvid.

"Sathya Sai Speaks", bind 16, kap. 6: 17. marts, 1983

Hvem er Moder Gayatri?

Gayatri er alle skrifers Moder (Vedaer). Hun er til stede overalt, hvor hendes navn synges. Hun er meget kraftfuld. Den Ene, som opretholder det enkelte menneske, er Gayatri. Hun skænker rene tanker til alle, som tilbeder hende. Hun er legemliggørelsen af alle Gudinder. Selve vores åndedrag er Gayatri, vores tro på tilværelsen er Gayatri.

Gayatri har fem ansigter – det er de fem livsprincipper (*). Hun har ni betegnelser - det er 'Om, Bhur, Bhuvah, Swah, Tat, Savitur, Vareñyam, Bhargo, Devasya'. Moder Gayatri nærer og beskytter alle væsener, og hun leder vores sanser i den rigtige retning. 'Dhīmahī' betyder meditation. Vi beder hende om at vække i os - en god intelligens (gode tankeprocesser). 'Dhīyo Yonah Prachodayāt' – vi bønfaller hende om at skænke os alt, hvad vi behøver. På den måde er Gayatri en fuldendt bøn om beskyttelse, opretholdelse og til sidst, frigørelse.

'My Dear Students', bind 3, kap. 2, 19. marts, 1998

Gayatri er Vedaernes moder. Gayatri har imidlertid tre navne: Gayatri, Savitri, og Saraswathi. Disse tre er til stede i alle. Gayatri repræsenterer sanserne; det er sansernes herre.

Savitri er livskraftens herre. Mange indere kender historien om Savitri, der bragte sin døde mand, Sathyavan tilbage til livet. Savitri betyder Sandhed. Saraswathi er den præsiderende guddom for tale. De tre repræsenterer renhed i tanke, ord og handling (thrikarana shuddhi/det indre instrument). Selv om Gayatri har tre navne, er alle tre til stede i hver af os som sanserne (Gayatri), evnen til at tale (Saraswathi) og livskraften (Savitri).

"Sathya Sai Speaks", bind 28, kap. 22: 23. august, 1995

Gayatri-mantraets almengyldighed

Der kan findes beviser for alle kræfter, enten gennem sanseopfattelse eller gennem udviklingen af logisk slutning. Mennesket søgte at finde ud af, gennem hvilket direkte bevis, de kunne erfare denne transcendentale kraft. De fandt beviset i solen. Uden solen, vil der slet ikke være noget lys. Og det er ikke alt. Alle aktiviteter ville gå i stå. I denne verden er brint essentielt for planters og levende væseners trivsel og vækst. Solens hovedbestanddele består af brint og helium. Uden brint og helium kan verden ikke overleve. Derfor konkluderede oldtidens folk, at solen var det synlige bevis (på en transcendental kraft). De opdagede også nogle subtile hemmeligheder ved solen. Derfor tilbød de solen, som den præsiderende guddom i Gayatri-mantraet. "Dhiyo yonah Prachodayāt" – Må solen oplyse vores intellekt på samme måde, som han overøser os med sin stråleglans. Dette er bønnen, som henvender sig til solen i Gayatri-mantraet. På denne måde gik de over til at anse Gayatri-mantraet for at være Vedaernes moder.

"Sathya Sai Speaks", bind 24, kap. 8: 21. maj, 1991

De søgendes første opdagelse var, at solen var den vigtigste afgørende faktor for menneskets dagligliv, som samtidig gav mulighed for at kunne tilvejebringe de grundlæggende fornødenheder for at de kunne opretholde livet. Uden solen ville livet være fuldstændig usandsynligt for mennesker, dyr, fugle eller planter. Solen blev betragtet som kilden til al energi og ansvarlig for fødsel, vækst og nedbrydning af alle ting i skabelsen. Det var på grund af det, at vismanden Viswamitra lovpriste solguden (Savitur) i Gayatri-mantraet.

"Sathya Sai Speaks", bind 19, kap. 4: 8. marts, 1986

Gentag Gayatri – der er en universel bøn. Den består af tre dele: meditation på Guds herlighed som den iboende illuminering i de tre verdener – øvre, mellem og nedre (Om Bhur Bhuva Swah; Tat Savitur Vareṇyam); den indeholder visualiseringen af Nåden (Bhargo Devasya Dhīmahī) og bøn om medfølelse for frigørelsens skyld - ved at vække den intelligens, der gennemtrænger hele universet – ikke en bøn rettet mod noget bestemt navn eller nogen bestemt form på den intelligens; Således kan alle benytte den og blive frelst gennem den. Der kan ikke forekomme nogen fanatisme, intet had, ingen rivalisering, hvis man holder fast ved Gayatri. Dets ærbødige gentagelse

vil afklare lidenskaberne og fremme kærligheden.
"Sathya Sai Speaks", bind 7, kap. 37: 13. oktober, 1967

Dybere betydning af Gayatri

Gayatri, Savitri og Saraswati er latent til stede i alle. Bhur, Bhuvah og Swah i Gayatri-mantraet henviser til kroppen (materialisering), livskraften (vibration), og sjælen (udstråling). Bhur betyder jorden, som er intet andet end sammensætningen af materien. Det betegner den menneskelige krop, som også er en kombination af materien. Bhuvah henviser til livskraften, som får kroppen til at vibrere. Swah henviser til Den Højeste Vidsoms universelle energi, som opretholder livskraften. Denne Højeste Vidsoms - universelle energi - er kendt som vedvarende enhedsbevidsthed. Den bliver også kaldt udstråling. Alle tre, det vil sige materialisering, vibration og udstråling, er til stede i mennesket. Jeg siger ofte til jer, at I ikke er en, men tre - den I tænker I er (den fysiske krop), den andre tænker I er (den mentale krop) og den I virkelig er (det Guddommelige).

Sathya Sai Speaks", bind 33, kap. 4: 10. februar, 2000

Gayatri beskrives som havende fem ansigter. Det første er "Om". Det andet er "Bhur-bhuvah-svah". Det tredje er "Tat-savitur Vareṇyam". Det fjerde er "Bhargo Devasya Dhīmahī". Det femte er "Dhiyo Yonah Prachodayāt". I disse fem ansigter repræsenterer Gayatri de fem livsprincipper (pranas)*. Gayatri er beskytteren af de fem livsprincipper i mennesket. Fordi det beskytter den, som gentager mantraet, kaldes det Gayatri. Når Gayatri optræder som beskytteren af livsprincipperne, kaldes hun Savitri. Savitri er kendt i de hellige skrifter som den hengivne hustru, der bragte sin mand, Sathyavan tilbage til livet. Savitri er den residerende guddom for de fem livsprincipper (pranaer). Hun beskytter dem, som fører et liv i Sandhed. Det er den indre betydning.

Når ens intelligens og intuition udvikles ved at gentage mantraet, er det guddommen Gayatri, der aktiveres. Når livsprincipperne beskyttes, kaldes den beskyttende guddom Savitri. Når ens tale beskyttes, kaldes guddommen Saraswati. På grund af Savitri, Saraswati og Gayatris beskyttende roller med hensyn til liv, tale og intellekt, kaldes Gayatri-mantraet legemliggørelsen af alle gudinder.

"Sathya Sai Speaks", bind 16, kap. 6: 17. marts, 1983

(*) de fem livsprincipper - Baba sagde den 18.11.1999: De fem livsprincipper er (Prana, Apana, Udana, Samana and Vyana) - men Sandhed, Ret Handlemåde, Fred, Kærlighed og Ikke Vold er sandelig de fem livsprincipper i mennesket, der giver den ægte glæde til kroppen. Disse er de sande livsenergier (Pancha Pranas).

(Tale: You should transform the world)

Gayatri-mantraet har tre delelementer: 1. Lovprisning, 2. Meditation og 3. Bøn. Først lovpriser (note*) det Guddommelige, derefter mediteres der

ærbødig på den og til sidst rettes der en indtrængende anmodning til det Guddommelige om at fordrive uvidenhedens mørke og vække og styrke intellektet. Dhīmahī står i forbindelse med det meditative aspekt. Dhīyo Yonah Prachodayāt angår aspektet bøn. At synge Gayatri-mantraet renser sindet og skænker hengivenhed, ikke-tilknytning og visdom.

"Sathya Sai Speaks", bind 3, kap. 4: 10. februar, 2000

Fordele ved at synge Gayatri-mantraet

Gennem meditation på Gayatri, kan man blive bevidst om de indre motiverende principper i de fem elementer, de fem livsprincipper (vital airs, pranaer) i menneskekroppen og de fem hylstre (slør) som omslutter det højere Selv (Atma). Ligesom der er tre grundlæggende energier, der styrer mennesket – det fysiske, det metafysiske* og det psykiske – har Gayatri-mantraet tre facetter - Gayatri, Savitri og Saraswati. Gayatri fremmer det metafysiske, Savitri det fysiske og Saraswati det psykiske. Disse tre indre instrumenter må renses og forædles, så mennesket kan erkende livets mål. Gennem det at recitere Gayatri-mantraet og at meditere på det - kan denne store opgave fuldføres.

"Sathya Sai Speaks", bind 15, kap. 11: 26. juni, 1981

Det vil beskytte jer mod skade og fortræd, hvor I end befinder jer – på rejse, arbejde eller derhjemme. Vesterlændinge har undersøgt de vibrationer, der skabes af dette mantra og fundet ud af, at når det synges i den rigtige tone - som nedskrevet i Vedaerne - bliver atmosfæren rundt omkring synligt oplyst. Så den Guddommelige Stråleglans vil sænke sig over jer, oplyse jeres intellekt og lette jeres vej, når dette mantra synges. Gentag også shanti (fred) tre gange til sidst, for den gentagelse vil give shanti eller fred til de tre legemer i jer – krop, sind og sjæl.

"Sathya Sai Speaks", bind 15, kap. 13: 20. juni, 1977

Det er af afgørende betydning at synge Gayatri-mantraet mindst tre gange om dagen, morgenen, middag og aften. Det vil tjene til at mindske virkningerne af de forkerte handlinger, man udfører, hver dag. Det er som at købe varer for kontanter i stedet for at få dem på kredit. Der er ingen ophobning af karmisk gæld (handlingernes følgevirkninger), da hver enkelt dags karma (handling) vil blive sonet på selve dagen ved at recitere Gayatri-mantraet.

"Sathya Sai Speaks", bind 16, kap. 6: 17. marts, 1983

Gayatri er befrieren for alle sygdomme. Gayatri afværger al lidelse. Gayatri er den, som opfylder alle ønsker. Gayatri er den, som skænker alt det, der er gavnligt. Hvis man synger mantraet, vil flere forskellige kræfter manifestere sig i den enkelte.

"Sathya Sai Speaks", bind 28, kap. 22: 23. august, 1995

Hvornår skal Gayatri synges

Syng ikke tarvelige og simple filmsange. Syng i stedet for Gayatri. Når I tager

bad, gør I kroppen ren; Lad også sindet og intellektet blive rensset. Gør det til en fast regel at gentage det, når I vasker jer så vel som før hvert måltid, når I vågner af søvnen, og når I går i seng. Og syng også shanti (fred) tre gange til sidst, for den gentagelse vil skænke fred til de tre legemer i jer – krop sind og sjæl.

"Sathya Sai Speaks", bind 13, kap. 34: 20. juni, 1977

Tiden indeholder ligesom mennesket tre kvaliteter: renhed eller ophøjet ro, aktivitet og uvirksomhed (satva, rajas, and tamas). Dagen er delt op i tre dele:

- Kl. 4 til 8 og 16 til 20 indeholder den rene og ophøjede kvalitet (satvisk)
- Kl. 8 til 16 er aktivitet (rajas)
- Kl. 20 til 4 er uvirksomhed (tamas)

De 8 timer fra kl. 20 til kl. 4 benyttes hovedsageligt til søvn. I dagens 8 timer (fra kl. 8 til 16) beskæftiges alle væsener, også dyr og fugle, med udførelsen af deres daglige pligter og anses for at være aktivitet (rajas). Når de fire rene (satviske) timer om morgenen anvendes til at involvere sig i gode handlinger som - tilbedelse, retskafne handlinger og at befinde sig i godt selskab - kan man være sikker på at hæve sig fra det menneskelige til det Guddommelige niveau. Det er i denne periode (kl. 4 til 8 og 16 til 20), at Gayatri mantraet bør synges.

"Sathya Sai Speaks", bind 16, kap. 6: 17. marts, 1983

Studiekreds 2.10.18

Ren kærlighed er ikke andet end Atma

I dag fremtræder verden som en syg person, der lider af en eller anden uhelbredelig sygdom. Hvor man end ser hen, finder man uro og oprør. Hvor man end tager hen, finder man uret, svigt, uretfærdighed og slet adfærd. Det er alt sammen i modsætning til princippet kærlighed. Det er kun kærligheden, der er sand, permanent, altgennemtrængende og som skænker lyksalighed til alle. Så hvis I ønsker at erfare evig lyksalighed, er det kun muligt gennem kærlighed.

Kærligheden er det forenende princip for krop, sind og ånd. Verdslig kærlighed er forbundet med kroppen, sindet og i en vis udstrækning med intellektet. Men den atmiske kærlighed transcenderer kroppen, sindet og intellektet. Hvad er Atma? Den har ingen form eller skikkelse. Den manifesterer sig i form af kærlighed. I virkeligheden er kærlighed, der er hellig, ren, uselvsk, egenskabsløs, uden ego og uden form, intet andet end Atma. En sådan kærlighed kan kun erfares. Tag nu sukker. Hvad er dets form? Det ser ud som hvidt sand. Men hvis man spørger, hvad er formen af dets sødme, kan ingen give et passende svar. Sødme har ingen form. Den kan kun opleves ved at smage den.

Vi oplever kærlighed på mange måder her i verden. Imidlertid er sand og evig kærlighed også iboende i denne verdslige kærlighed. Det, der er midlertidigt, vil snart forsvinde, og det, der er evigt, er den iboende virkelighed. I er nødt til at granske i dette princip kærlighed på mange forskellige måder. Sand kærlighed er forbundet med det indre Selv, hvorimod verdslig kærlighed er forbundet med krop, sind og intellekt. På grund af forening og adskillelse forårsager denne verdslige kærlighed glæde og sorg. Selv når det er kærlighed til Gud, volder den jer sorg, når I føler adskillelse fra Ham. Men når I fremelsker atmisk kærlighed, vil I ikke føle sorg, selv ikke i adskillelsen.

Opnå fred gennem kærlighed

Der findes fire former for kærlighed – kærlighed baseret på egennytte, kærlighed udvidet til en større gruppe, uselvisk kærlighed til gavn for andre og guddommelig kærlighed. Kærlighed baseret på egennytte kan sammenlignes med en elektrisk pære i et værelse. Dens lys er begrænset til kun dette ene værelse; den kan ikke give lys uden for værelset. Kærlighed udvidet til en støtte gruppe kan sammenlignes med månelys, som er til stede overalt, men det er ikke så klart. Uselvisk kærlighed til gavn for andre er ligesom sollyset, som er meget klart. Det er imidlertid ikke permanent, for når der er solnedgang, kan vi ikke se solen og tror, den ikke er der. I virkeligheden står solen hverken op eller går ned. På samme måde er det forkert at sige, at Gud kun inkarnerer på jorden, når dharma forsvinder fra jordens overflade. Dharma forsvinder aldrig.

Yada yada hi dharmasya

Glanir Bhavati Bharata, abhyautthanam adharmasya

Tadatmanam srujamyaham

O Arjuna! Når som helst der er tilbagegang

I retskaffenheden (dharma),

Og stigende uret, uredelighed og umoral,

Så inkarnerer jeg på jorden.

(vers på sanskrit)

Her betyder tilbagegang i retskaffenheden ikke, at den forsvinder, men tilbagegang i dens anvendelse. Hvad betyder Glanir Bhavati? Det betyder, at Dharma ikke er synlig. Men det betyder ikke, at den ophører med at eksistere. Når solen går ned, tror vi, solen ikke er der. Faktum er, at den skam eksisterer, den er bare ikke synlig for os; den er synlig i en anden del af verden. På samme måde, når dharma bliver usynlig, så tror folk, den er ophørt med at eksistere.

Den fjerde form for kærlighed er guddommelig kærlighed. Den er til stede i det indre og det ydre, på alle steder, til alle tider og under alle omstændigheder. Den er, hvad Vedaerne beskriver som *Antarbahischa tatsarvam vyapya naryana sthita* (denne altgennemtrængende Guddommelige er til stede indeni og udenfor). Den oplyser i lige grad den indre og ydre verden. Denne atmiske kærlighed hverken kommer eller går, hverken vokser eller aftager. Den går aldrig til grunde; den er evig. I bør prøve at erfare denne kærlighed. I behøver ikke gå ud og søge efter denne kærlighed. I kan ikke modtage den som en gave fra andre; ej heller kan den købes nogen steder. Den er i høj grad til stede i jer og overalt. Dette beskrives som *Srvatah panipadam Tat sarvathokshi siromukham, sarvatah sruthimalloke sarvamavruthya tishhati* (med hænder, fødder, øjne, hoveder, munde og ører, der fylder alt, gennemtrænger det Guddommelige hele universet). Når I erfarer dette evige og udødelige princip kærlighed, vil I erfare fred på alle tre planer – det fysiske, det mentale og det åndelige. I kan kun opnå fred gennem kærlighed.

Der findes en bøn, der beskriver Herren Vishnu, *Santhakaram Bhujaga padmanabham suresham...* (Herren Vishnu med en lotus udgående fra navlen hviler fredfyldt på Adisesha, den tusindhovede kobraslange,...) Hvad er en indre betydning af dette? Hvordan er han i stand til at forblive i denne tilstand af fred? Han er i stand til at opleve fred, fordi Han har underlagt sig den tusindhovede slange. Men mennesket i dag har anbragt de verdslige ønsker og begærs slange på sit hoved. Det er derfor, han altid er plaget af frygt. Det er således afgørende at holde ønsker og begær og materialistiske tendenser under kontrol. Hvor dvæler Herren Narayana? Han dvæler i hjertet på enhver. Derfor bør der ikke være plads for ønsker og begær i hjertet. Hvad er det så, der nærer ønsker og begær? Det er sindet. Det er sindet, der hengiver sig til alle former for skarnsstreger. Derfor skal I først og fremmest vende jeres sind mod hjertet. Hvordan kan det ske? Det kan kun ske gennem kærlighed. Der findes ingen anden måde at gøre det på. Alle andre måder vil vise sig virkningsløse over for sindets tricks. Sindet ser ud til at være altgennemtrængende. Det er derfor Vedaerne siger: *Mano mulam idam jagat* (sindet er grundlaget for hele verden). Sindet er lydigt over for verden, hvorimod verden er lydigt over for kærlighed. Når I følger mesteren, dvs. kærligheden, kan I erobre hele verden.

Kilde: Sai Baba taler nr. 10.

Studiekreds d. 16.10.18

Verdslige relationer er blot trældomslænker

Sugriva udtænkte mange planer for at overvinde Vali. Hans minister, Hanuman, var ikke en hr. hvem som helst. Han var udstyret med en høj intelligens. Han brugte hele sin intelligens og granskede i, hvordan de kunne overvinde Vali.

Han forstod, at for at vinde over Vali måtte de slutte venskab med en eller anden, der var mægtigere end Vali. Det gav ikke nogen mening at indlade sig med en, der havde mindre magt end Vali. Det er derfor Sugriva underkastede Rama en prøve for at afgøre, hvorvidt han var Vali overlegen i magt. Eftersom Rama beviste, at han havde meget større magt end Vali, sluttede Sugriva straks venskab med Rama. Han troede fuldt og fast på, at han let kunne overvinde Vali med Ramas hjælp.

Engang drog Ravana hen til Vali for at udfordre ham til en duel. På det tidspunkt var Vali i færd med at udføre sin morgenbøn, og for at den ikke blev afbrudt, løftede han Ravana op under sin armhule og fortsatte sit ritual. Så stor var Valis styrke, at han kunne holde den mægtige Ravana fast under sin arm og undertvinge hans ego.

Vibhishana gennemgik så mange lidelser og trængsler på grund af sin kærlighed til Rama. Det var kærligheden til Rama, der udrustede ham med stor styrke. Under krigen mellem Rama og Ravana dræbte Rama og Lakshmana de fleste af dæmonkrigerne eriblandt Kumbhakarna og Ravanas tapre sønner. Da de troede, kun Ravana stod tilbage at besejre, kom en mægtig sæmon til slagmarken. Da sagde Vibhishana til Rama: "Hvis du kan undertvinge ham, kan du nemt sejre over Lanka. Han er meget mere magtfuld end selv Ravana". Rama udkæmpede en voldsom kamp med ham i lang tid, men kunne ikke besejre ham. Han blev træt. Ved at se dette, rådgav Vibhishana Rama bagved ham: "Rama, det er ikke tiden at slappe af. Hvis du udsætter det yderligere, vil det være umuligt at besejre ham. Jeg siger dig alt dette af kærlighed til dig".

Opildnet af Vibhishanas råd fortsatte Rama kampen og endte med at dræbe dæmonen. Da den mægtige dæmon faldt til jorden, besvimele Vibhishana samtidigt. Lidt senere kom han på benene ved at synge Ramas navn. Han angrede og sagde: "Swami, det er min svaghed. Skam over mig. Efter at have fyldt mit hjerte med din kærlighed, var det ikke rigtigt af mig at udvise denne svaghed". Rama spurgte: "Jamen, hvorfor besvimele du? Hvad var grunden til det?". Vibhishana svarede: "Swami, denne mægtige kriger var min søn. Det var på grund af sorg, der opstod ud fra den fysiske tilknytning, at jeg viste min svaghed".

Som I kan se, var Vibhishana rede til at ofre sin egen søns liv for Ramas sejr. Da spurgte Rama: "Vibhishana, hvorfor gjorde du dette? Er det ikke en fejl fra din side? Du skulle have fortalt mig fra straten, at han var din søn". Da svarede Vibhishana: "Swami, hvem han end var, så var han kommet for at gå i kamp mod dig. Der er ikke plads til at have tanker om fysisk relation og tilknytning i en krig".

***Relationer som mor, far, brødre, søstre og venner er ikke virkelige.
Hus og velstand er også uvirkelige.***

Derfor, vogt jer! Vogt jer!

(digt på telugu)

”Forhodler vi os til fysiske relationer i en krig? Hvis en hvilken som helst af vores slægt og venner går i krig imod os, er vi nødt til at behandle ham som fjende og ikke som slægtning eller ven. Hvad enten det er far eller mor, venner eller slægtninge, hvem de end måtte være, hvis de er imod Gud, bør vi ikke have noget forhold til dem. Jeg har overgivet mig til dig, og jeg er din tjener. Derfor må jeg kæmpe for din sejr. Alle de jordiske relationer er midlertidige ligesom vandbobler. De vil uundgåeligt forsvinde på et øjeblik. Din kærlighed alene er sand og evig”. Med en sådan dyb kærlighed til Rama kæmpede Vibhishana hårdt for Hans sejr. Der bør være et ubrydeligt bånd af kærlighed mellem jer og gud. Uanset hvilken værdi I måtte knytte til verdslige relationer, er de blot trædomslænker. Tamasiske relationer er som lænker af jern, rajasiske relationer er som lænker af kobber, og satviske relationer er som lænker af guld. Det være sig en jernlænke, en kobberlænke eller en guldlænke, men en lænke er, når alt kommer til alt, en lænke, som binder jer. Materialerne om jern, kobber og guld kan have en vis værdi, men trædom har ingen værdi. Der bør ikke være nogen form for trædom, end ikke selv om den er satvisk. Man bør kun tragte efter Ramas kærlighed, som er ren og uplettet. Vibhishana udbredte dette guddommelige princip kærlighed ved at sætte sit eget eksempel. Han var den satviske ven af Rama, hvorimod Sugriva var hans rajasiske ven, og Jambavan hans tamasiske ven. Skønt Vibhishana tilhørte dæmonklanen, overgav han sig til Rama med rene og satviske følelser. Man finder kun kærlighedens udstråling i sådanne rene og satviske følelser. En sådan hellig kærlighed kan ikke måles, den kan ikke beskrives. Der findes ikke noget sprog, der kan udtrykke den.

***Kærlighed er noget, der ikke er faldet ned fra himlen,
Ej heller er den dukekt frem af jorden eller underverdenen.
Når uvidenheden tilintetgøres, blomstrer den i hjertet.
Dette er læren i alle de hellige tekster.***

Opnå kærlighedens uvurderlige ædelsten

Kærligheden har ingen fødsel og ingen død. Den er allestedsnærværende. Den skinner i hjertet, når alle de verdslige følelser er drevet ud af det. Dette er den vigtigste lære i Vedaerne. Det er ikke muligt at beskrive denne kærlighed. Narada brugte mange tillægsord for at beskrive kærligheden, men han kunne ikke give en udtømmende beskrivelse af den. Han sagde: *Yallabdhwa puman, ichcharamo bhavati, trupto bhavati, matto bhavati, Atmaramo bhavati* (efter at have opnået Det (det Guddommelige, O.a.), fuldkommen tilfredshed, fuldbyrdelse, henrykkelse og lyksalighed). Kærligheden er som en uvurderlig ædelsten. Ingen kan anslå dens værdi. Mira sang: *Payoji maine nam ratan dhana payo* (jeg har fundet ædelstenen det guddommelige navn). Hvor kan man finde denne uvurderlige ædelsten? På hvilket marked kan man finde den? Selv almindelige ædelsten bliver ikke udstillet udenfor. Kun fisk opbevares udenfor på markedspladsen. Ædelsten bliver opbevaret sikkert i et pengeskab og vises kun til dem, der kan købe dem. Hvor er denne uvurderlige ædelsten kærlighed at få? Man kan ikke købe den som enhver anden vare på markedet. Denne

ædelsten kærlighed kan kun fås hos gud, som er legemliggørelsen af kærligheden. Den kan kun fås i kærlighedens basar og i kærlighedens butik. Gud er den eneste ejer af denne kærlighed. Det er kun muligt at få den fra Ham. Man kan anslå værdien af alle juveler i hele verden, men ingen kan anslå værdien af ædelstenen kærlighed. Det er umuligt at beskrive dette strålende, evige, hellige og uvurderlige princip kærlighed. Undervurder derfor ikke kærligheden, og betragt den ikke som en ordinær ting og derved miste den. Når først den er tabt, kan den aldrig fås tilbage.

**Når I har opnået Sais nærhed,
Så klat ikke denne gyldne mulighed bort,
Men gør bedst mulig brug af den.
Hvis I mister denne chance for
at tjene Herren af Parthis Lotusfødder,
vil I aldrig få den igen.
Han fremelsker hengivenhed i jer, skænker jer styrke
Og i den sidste ende skænker jer udfrielse.
Ødelæg ikke jer selv ved at lytte til andres onde snak.
Kom til ham og modtag Hans kærlighed.**

(digt på telugu)

Sai Baba afsluttede sin tale med lovsangen "Prema Mudhita manase kaho Rama Rama ram..." (syng Guds navn med hjertet fuldt af kærlighed; o.a.)

Fra Sai Babas tale i Sai Kulwant Hall. Prasanthi Nilayam, 27. juli 1996. Kilde: Sanathana Sarathi, januar 2013. Oversætter: hfk.

Kilde: Sai Baba taler 10.

Studiekreds d. 30.10.18

Fremelsk kærlighed til Gud og helliggør jeres liv

KUN GUDS NAVN VIL FRELSE JER FRA TRÆLDOM

**Man kan mestre alle former for viden.
Man kan besejre sine modstandere i debat,
Man kan kæmpe tappert og modigt på slagmarken,
Man kan være en kejser, der regerer over umådelige kongeriger,
Man kan ofre køer og guld som velgørenhed,
Man kan måske tælle de talløse stjerner på himlen,
Man kan måske sige navnene på mange levende skabninger på jorden,**

**Man kan være ekspert i otte former for yoga,
Man kan måske endda nå månen,
Men er der nogen, der kan beherske kroppen, sindet og sanserne,
Vende blikket indad og opnå den ophøjede tilstand af ligevægt i sindet?**
(digt på telugu)

Studerende!

Der er ikke nogen viden i denne verden, mennesket ikke hartilegnet sig. Mennesket i dag har mestret alle former for viden, han nyder alle former for komfort og bekvemmeligheder, ahn har midlerne til at rejse til en hvilken som helst del af verden og kan forstå hemmelighederne bag alle naturfænomener, alligevel ved han ikke, hvem han er. Hvilken værdi har det, at han ved hvad som helst andet, når han ikke kender sig selv? Efter at have opnået fødsel som menneske og have tilegnet sig forskellig slags viden bør mennesket først og fremmest gøre en indsats for at kende sig selv. Når han kender sig selv, vil han kende alt andet i verden på et øjeblik. Dette er hovedprincippet i ikke-dualismen.

Aspekter af princippet ikke-dualisme

De er tre aspekter af princippet ikke-dualisme (advaita) i denne verden: Enheden set i alle genstande, enheden i den mentale indstilling til alting, enheden udtrykt i handling. Her har jeg et lommetørklæde. Hvordan er princippet ikke-dualisme knyttet til det? Lommetørklædet udgøres af tråde, men grundlaget for trådene er bomuld, I virkeligheden er bomulden, trådene og stoffet ét og det samme. De er de tre forskellige navne og former af samme ting. Når I forstår dette, vil I forstå den underliggende enhed af alting i denne verden, som er uforanderlig i de tre tidsperioder, fortid, nutid, fremtid. Dette kaldes 'enheden set i alle genstande'.

Hvad er 'enheden i den mentale holdning'? Der sidder tusinder af mennesker her. De har forskellige navne og skikkelser. Skønt de fremtræder som forskellige, kan jeg bevise, at de alle er En. Deres glæder og sorger kan være forskellige, deres ønsker og tilknytninger kan være forskellige, deres navne og skikkelser kan være forskellige, deres situation og omstændigheder kan også være forskellige, men de samme fem elementer er til stede i dem alle. Dette er det underliggende princip om enheden af alle mennesker. Hvis blot ét af de fem elementer mangler i mennesket, kan han ikke eksistere. De fem elementer er fælles ikke blot for alle mennesker, men også for alle levende væsener i hele verden. Enheden i den tilgrundliggende substans, der udgør kosmos, opfattes som den underliggende virkelighed.

Hvad er 'enheden udtrykt i handling'? Ethvert menneske i denne verden har nogle ønsker og nogle forhåbninger, afhængigt af hans situation og omstændigheder. Når ønsker ikke opfyldes, fører det til skuffelse. Med grænseløse ønsker og meningsløse bekymringer tørster mennesket efter alt, hvad der ikke er muligt for ham og bliver i sidste ende et offer for skuffelse og frustration.

Uanset hvilken handling, han måtte udføre, bør han gøre det uden nogen form for ønske om frugterne af den og ofre den til Gud med følelsen *Sarva karma Bhagavad preetyartham* (udfør alle handlinger for at glæde Gud). Dette er 'enheden udtrykt i handling'. Det er kun, når mennesket nærer et ønske om frugterne af sine handlinger, at hans ønsker kan blive til fortvivlelse, og tilfredshed kan blive til utilfredshed. Men når I udfører alting som et offer til Gud, vil der ikke være plads for sorg og elendighed.

Menneskets fire tendenser

der er fire typer tendenser i mennesket: guddommelige, menneskelige, dæmoniske og dyriske. Afhængigt af tid, handling og årsag og på grund af indflydelse fra sted og omstændigheder bliver den ene af de fire tendenser fremherskende i en person. Mennesker klassificeres som guddommelige, menneskelige, dæmoniske og dyriske på grundlag af overvægten af én af disse tendenser i dem.

Hvem er guddommelige blandt mennesker? *Brahma nishta paro deva* (en, der altid er fokuseret på Gud, er en guddommelig person). Blottet for ego og ønsker er han altid i en tilstand af lyksalighed, nærer hellige følelser og udfører gerninger, der er gavnlige for andre. Eftersom han udfører alle handlinger for at glæde Gud, bliver hans gode arbejde til Guds arbejde. Han har ingen andre tanker end tanker om Gud og ingen ønsker ud over at gøre alting for at glæde Gud. Sådanne hellige kvaliteter er kende tegnet på et guddommeligt væsen. Han tænker hverken på sig selv eller verden; han er altid fordybet i kontemplation på Gud, som er sand og evig. Han er kun menneske af skikkelse, men alle hans handlinger er guddommelige. Hvor kommer disse hellige følelser fra? De kommer fra menneskets hjerte. Hvor manifesterer guddommeligheden sig fra? Den manifesterer sig fra menneskets rene hjerte.

Sathya dharma rato martya, siger Vedaerne, et sandt menneske er en, der følger sandhedens og retskaffenhedens vej. Med fuldkommen tro på principperne sandhed og retskaffenhed (dharma) udfører han retskafne handlinger og godgørende handlinger uden at tilsidesætte nogen af sine pligter over for verden eller familien. Hans hjerte er fyldt med barmhjertighed og kærlighed. Han har fuldkommen tro på gud og har ikke nogen frygt. Frygt er en dyrisk egenskab. En person, der forårsager frygt, er et dyr. En, der er ramt af frygt, er et dyr. Født som mennesker bør I hverken volde frygt hos andre eller selv være ramt af frygt. Lev således jeres liv på en hellig måde altid engageret i at tjene samfundet, hvorved I vinder et godt navn. Opnå glæde gennem at praktisere de menneskelige værdier og del den med andre. De menneskelige værdier sandhed, retskaffenhed, fred, kærlighed og ikke-vold er indbyrdes forbundne og afhængige af hinanden. Sandhed afhænger af retskaffenhed, retskaffenhed af fred, fred af kærlighed og kærlighed af ikke-vold. Selvom I kun besidder én af de fire værdier sandhed, retskaffenhed, fred og kærlighed, vil I ikke hengive jer til voldshandlinger.

Madyapana rato rakshasa (den, der er forfalden til berusende drikke, er en dæmon). På grund af indflydelsen fra berusende drikke mister han sin menneskelighed og udfører slette og dæmoniske handlinger. Indtagelse af berusende drikke er en af hovedårsagerne til fremvæksten af dæmoniske tendenser i mennesket. Når en person er beruset, ved han ikke, hvad han siger eller gør, eller hvorvidt han gør noget godt eller slet. Han mister sin skelnevne og kan ikke engang genkende sin egen mor, kone eller børn. Han mister også evnen til at skelne mellem fortjenstfulde handlinger, og hvad der er synd. På denne måde mister han sin menneskelighed og hengiver sig til onde handlinger uden at være opmærksom på konsekvenserne. Sådanne dæmoniske tendenser er til stede i ethvert menneske.

Jnanena pasubhir samana (den, der er blottet for visdom, er sandelig et dyr). En sådan person har ingen skelnevne og ingen kundskab overhovedet. Han er kun interesseret i verdslige glæder og tilbringer al sin tid med mad, frygt, søvn og forplantning. Det er et dyrs egenskaber. Ikke blot det, han er også rede til at gøre dem fortræd, der kommer i vejen for hans såkaldte nydelse. At skælde andre ud og gøre nar af dem er også dyriske egenskaber.

Kilde: Sai Baba taler 10.

Studiekreds d. 13.11.18

Meningen med uddannelse er at udvikle retskaffenhed

Hvert eneste menneske har dyriske, dæmoniske, menneskelige og guddommelige tendenser i sig. I tilegner jer forskellige slags kundskaber, men I er ude af stand til at slippe af med jeres dyriske og dæmoniske tendenser. Der er mange i denne verden, der er højt uddannede. Men, er der nogen som helst, der har forstået betydningen af at fødes som menneske? Alle er interesseret i magt, position og velstand, men ingen undersøger, hvorvidt han opfører sig som et menneskeligt væsen. Faktisk er der ingen, der spørger sig selv, hvordan han bør leve sit liv som et menneskeligt væsen. Folk har menneskelig skikkelse, de klæder sig som mennesker og udøver deres myndighed, men de ved ikke virkelig, hvad det at være menneske er. Hvem er et sandt menneske? Et sandt menneske er én, der ikke giver plads for de seks onde fjender: ønske eller begær, vrede, grådighed, vildfarelse, stolthed og jalousi. Til hvilken nytte er det at tilegne sig en høj uddannelse og samle velstand, hvis man har fyldt sit hjerte med ønsker, begær og had? Faktisk er et sådant menneskes uddannelse nytteløs. En uddannet person bør altid følge retskaffenhedens vej.

***Studerende bør stræbe efter en sådan uddannelse,
som skænker dem de hellige kvaliteter som
en god karakter, efterlevelse af sandheden,
hengivenhed, disciplin og pligtfølelse.***

(digt på telugu)

Hvad er det studerende lærer i dag? Har de disciplin? Hvis de ikke har disciplin og hengivenhed, til hvad nytte er det så? De bør praktisere menneskelige værdier i alle deres bestræbelser. Men de bruger al deres tid på at udpege andres fejl, kritisere og latterliggøre dem. Hvilken skæbne vil en person få, der altid tænker på andres fejl? Alle andres fejl vil trænge ind i hans hjerte og vil også blive genspejlet af ham. Se derfor ikke efter andres fejl. Hvis I finder nogen, der er på den forkerte vej, så prøv at retlede ham. Hvorfor skulle I tænke på andres fejl, hvis I tror I er et godt menneske? Mennesket i dag har udviklet en fejlfindingsnatur; han tænker altid på andres fejl og kritiserer og latterliggør dem og skælder ud på dem. Det er ikke en uddannet persons kvaliteter; faktisk er de i modsætning til menneskets natur. En, der praktiserer menneskelige værdier, vil aldrig kritisere eller fornærme andre. At kritisere andre er egen-skaben hos en selvsk person.

Helliggør jeres fødsel som menneske gennem at tjene andre

Eftersom selvskhed er i fremgang i dag er mennesket blevet et offer for tilknytning og had. Hans selvskhed kender ingen grænser. Han giver ikke slip på sin selvskhed og selvinteresse før det sidste åndedrag. Hvordan kan en sådan person opnå noget som helst godt i livet? Hvad har han opnået som menneske? Han er en byrde på jorden og fortjener ikke den mad, han spiser. Når man er blevet født som menneske, bør man hjælpe sine medmennesker og medvæsenere. Vismanden Vyasa sammenfattede essensen af atten Puranaer i to sætninger: "Man indlægger sig fortjeneste ved at tjene andre og begår synd ved at gøre dem fortræd" Derfor: *Hjælp altid. Gør aldrig fortræd.* Men vi finder knap nok nogen, der hjælper deres medmennesker. Hvor vi end ser hen, gør folk andre folk fortræd. Lige fra en analfabet til en veluddannet, fra et fattiglem til en millionær hengiver alle sig til at gøre andre fortræd. Hvis et fattiglem gør fortræd i en lille skala, gør en millionær det i en stor skala. De har ingen tilbøjelighed til at hjælpe andre. De er ikke rede til at udføre retskafne handlinger og velgørehedshandlinger. Hvad er så formålet med at blive født som menneske? Hvad er idéen med at samle sig velstand? Uddannelse har ingen mening, hvis den ikke bruges til at hjælpe andre.

Folk spilder en masse tid og energi med at samle sig velstand. Men er de i stand til at tage noget som helst med sig, når de i den sidste ende forlader denne verden? De er ikke i stand til at tage så meget som en øre med sig, ikke engangen håndfuld sand. Det er den lektie, der kan læres af Aleksander den Stores liv: I kender alle historien om Aleksander, der drog ud fra sit land for at erobre hele verden. Han kom også til Indien efter at have krydset Indusfloden. På vej tilbage fra Indien blev han meget syg. Han havde mange læger, men ingen kunne helbrede ham. De fortalte, at han i løbet af meget kort tid skulle forlade sit jordiske legeme. Men Aleksander nærrede ingen frygt. Faktisk sagde han til de andre, de heller ikke skulle være bekymrede. Han var rede til at møde sit endeligt.

Kroppen, der består af de fem elementer, er svag

**og vil uundgåeligt gå i opløsning.
Skønt der er foreskrevet hundrede år i livslængde,
kan man ikke tage det for givet.
Man kan forlade sit jordiske hylster når som helst,
Det kan ske i barndommen, ungdommen eller alderdommen.
Døden er sikker.
Derfor bør mennesket, før kroppen går til grunde,
gøre en indsats for at kende sin sande natur.**
(digt på telugu)

Der var tusinder af soldater under hans kommando. Men ingen af dem kunne frelse ham fra døden. Da befalede Aleksander sine ministre og hærførere, at de skulle svøbe hans krop i et hvidt klæde efter hans død, sådan at bege hans hænder stak frem, og føre begravelsesoptøget gennem gaderne i hans fødeby. Når folkene i gaderne spurgte, hvorfor kejserens hænder stak frem fra ligbåren, skulle de fortælle, at skønt kejseren havde skabt et mægtigt rige, havde en stor hær og talrige læger, kunne intet frelse ham fra døden, og han forlod verden tomhændet.

Kilde: Sai Baba taler 10.

Studiekreds d. 27.11.18

Fremelsk ædle tanker

Alle er nødt til at gå tomhændede fra denne verden. I vil ikke være i stand til at tage jeres bankkontos indestående eller blot et lille stykke papir med jer. Kan I efterlade adressen på jeres bestemmelsessted, når I forlader denne verden? I medbringer ikke så meget som et lille stykke tøj på det tidspunkt, hvor I fødes, ej heller kan I opgive jeres nye adresse på dødstidspunktet. Hvorfor blev I født, og hvor tager I hen? Jeres samvittighed er vidnet til alle jeres gode gerninger og åbenbarer for jer, hvorvidt I er på vej til helvede eller til himlen. Både himmel og helvede er resultatet af jeres handlinger, og jeres handlinger afhænger af jeres tanker. Derfor skal I først og fremmest fremelske ædle tanker. Fremelsk en ånd af opofrelse og menneskelige kvaliteter og vind et godt ry i samfundet. Få jer ikke et dårligt navn som en synder. Gør kun det gode. Det er det eneste, der følger med jer. Alle jeres venner og slægtninge kan kun følge jer til ligbrændingsstedet. Når en millionær dør, vil hundrede af biler følge ham til ligbrændingspladsen. Men hvad vil alle de mennesker gøre bagefter? De vil alle vende hjem tomhændede. Det er kun Guds navn, der vil frelse jer fra trolddom og være med jer altid. Gud vil altid være med jer, i jer, omkring jer, oven over jer og neden under jer og sørge for jer altid. Ved at tilsidesætte Guds navn gør mennesket sit liv miserabelt gennem at tørste efter flygtige og forgængelige verdslige genstande.

Hvor højt udannet man end måtte være, er man ude af stand til at erkende sandheden om ens eget Selv. Hvad er årsagen til det? Årsagen er tilknytning. Mennesket bør fremelske ikke-tilknytning for at erkende sin sande natur. Hvad betyder tilknytning? Når man sætter nøglen i låsen og drejer mod højre låser den op. Hvis man drejer nøglen mod venstre, låser den. Det er den samme lås og den samme nøgle; forskellen ligger blot i den retning man drejer. Jeres hjerte er låsen, og sindet er nøglen. Når I drejer jeres sind mod Gud, opnår I ikke-tilknytning, hvilket fører til udfrielse. Når I drejer det mod verdenen, opnår I tilknytning, hvilket resulterer i trældom og elendighed. I kan have penge og alle bekvemmeligheder, og alligevel vil I altid være rastløse. I vil blive druknet i elendighed dag og nat. Hvad er vejen til at opnå fred i sindet? Den eneste vej er at fremelske en ånd af opofrelse som fremført i Vedaerne: *Na karmana prjaya dhanena thyagenaike amrutatwa manasu* (udødelighed opnås ikke igennem handlinger, afkom eller rigdom, den opnås kun gennem opofrelse). Udfør gode handlinger og brug jeres penge til ædle formål. Hjælp de landsbyboere, der lever et hårdt liv. Sørg for uddannelse, sundhedspleje og vand til trængende i landsbyer. Uddannelse er for hovedet, sundhedspleje for hjertet, og vand er til næring af kroppen. Sundhed er meget vigtig for kroppen; den er ikke beregnet på at leve et liv i bekvemmelighed og nydelse. Sundhed er påkrævet for at udføre uselvsk tjeneste. Faktisk er det meget nødvendigt at holde jeres krop sund, så I kan tjene samfundet. Hvad nytte er folks gode helbred til, hvis de ikke udfører nogen form for tjeneste. De er som levende lig.

Hvorfor har Gud udstyret mennesket med et hoved? Er det for at tænke ilde om andre, skælde dem ud og kritisere dem? Nej, det er blevet givet for at tænke på Gud. I bør forstå det intime forhold mellem føde, hoved og Gud. Hvorfor er føden påkrævet. Det er ikke blot for jeres fysiske sundhed; det er for at fremelske høje moralske egenskaber. Hvorfor er det nødvendigt at fremelske høje moralske egenskaber? Det er for at kunne deltage i tjeneste over for samfundet, hjælpe andre og vinde et godt navn. Tag derfor vare på samfundets velfærd og styrk dets enhed. Dette er formålet med jeres fødsel. I fødes og opdrages i samfundet. Hvis I ikke tænker på samfundets velfærd, kan der ikke forekomme noget større svigt og nogen større utaknemmelighed end dette. Eftersom I er født i samfundet, bør I tjene samfundet. Jeres velbefindende er forbundet med samfundets velbefindende. Hvordan kan I ellers være lykkelige? Derfor er det afgørende, at alle arbejder for samfundets velfærd og tager vare på dets velbefindende. Kun da er jeres velbefindende sikret.

Fremelsk kærlighed til Gud

Legemliggørelser af Kærligheden!

Hvad behøver et menneske for at tjene samfundet? Det er blot kærlighed. Der findes intet større end kærligheden. Når I har kærlighed, kan I få alting. Til hvilken nytte er det at læse et stort antal bøger, hvis I ikke har kærlighed? Blot og bar tilegnelse af boglig viden vil også ændre jeres hoved til en bog. Til hvilken nytte er boglig viden, der ikke omsættes til praktisk viden? Et menneske uden praktisk viden er totalt unyttigt for samfundet. Blvi derfor ikke ved

med at læse bøger i det uendelige. I vil bare ødelægge jeres hoved undervejs. Omsæt i det mindste ét sandhedens princip, I har lært, til praksis. Hvad I har brug for i dag er praktisk viden, ikke boglig viden. Før jeres viden ud i praksis, oplev glæde, og del den med andre. Vær ikke bekymrede for jeres eget liv. Vær rede til at ofre selv jeres liv for en ædel sag. Efter at have opnået denne fødsel som menneske er det nok, hvis I vinder et godt navn.

Godgørenhed er håndens sande smykke.

Sandhed er den sande halskæde.

At lytte til de hellige tekster er ørernes sande smykke.

(vers på sanskrit)

Hvorfor behøver I overhovedet andre smykker? Hvis I bærer diamanthalskæder og diamantørenringe, vil I være bange for tyve. De er ikke jeres virkelige smykker. Det virkelige smykke er kærlighed til Gud. Fremelsk derfor kærlighed til Gud og helliggør jeres liv.

Sai Baba afsluttede sin tale med lovsangen "Prema muddita manase kaho Rama rama ram... (syng Guds navn med hjertet fuldt af kærlighed; o.a.)

Fra Sai Babas tale i Sai Kluwants Hall, Prasanthi Nilayam, 28. juli 1996, Kilde: Sanathana Sarathi, februar 2013. Oversætter: hfk.

Kilde: Sai Baba taler 10.